

[Rahbek.]

serne er uheldige. Der er sikkert andre Ting, der gør sig gældende. Blandt andet det, at disse Mennesker, der har gaaet og haft det godt i Vinter, nu med de Arbejdsmuligheder, der er i Øjeblikket, kan tjene en større Sommerløn ved at søge hen til en ny Arbejdsplads. Men at dette er uheldigt, og at det i høj Grad vil modvirke den Tendens, der i øvrigt er til at indgaa Helaarsfæste, er givet. Nu kan man sige, at det er ulovligt, og det er det naturligvis. Hvis en Karl forlader sin Plads uden Grund, kan der anlægges Sag mod ham, og man kan faa ham dømt. Der er bare det kedelige ved det, at denne Dom bliver ikke effektiv, for i mange Tilfælde ejer vedkommende ingenting, og Husbonden faar kun den Udgift, der er forbundet med Sagsanlægget, ud af det — ellers ingenting.

Jeg tror, det er nødvendigt at tage dette Spørgsmaal op og at naa til et Resultat, som i nogen Grad kan modvirke den uheldige Tendens, der her gør sig gældende. Det er naturligvis let at sige dette, det indrømmer jeg, og det er vanskeligere at anvise, hvilke Veje man eventuelt skal gaa, men jeg kunde tænke mig et Par Muligheder. Maaske kunde man tilbageholde en større Del af Vinterlønnen, saa at det alene af den Grund vilde betyde et økonomisk Tab at forlade Pladsen, men saa bliver det vist nødvendigt at lave Medhjælperloven om, for den indeholder noget om, at der kun maa blive een Maanedes Løn staaende; jeg tror ikke, man har Ret til at tilbageholde mere end een Maanedes Løn, og det holder naturligvis ikke ret meget igen paa Karlen. Mere effektivt vilde det maaske være, hvis man gik en anden Vej — jeg ved ganske vist ikke, om den er farbar, jeg nævner den blot. Der findes jo en Bestemmelse om, at Husbonden i visse Tilfælde er pligtig at tilbageholde en Del af Arbejdslønnen, f. Eks. naar det drejer sig om Skattebetaling. Hvis man nu kunde ordne det saaledes, at den nye Arbejdsgiver, naar en Karl uden Grund forlod sin Plads i Utide og søgte en anden Arbejdsplads, var forpligtet til at tilbageholde en Del af Lønnen, indtil Mellemværendet med den gamle Husbond var afviklet, tror jeg, det vilde virke ret effektivt. Hvilken Vej man skal gaa, er en Sag for sig, men jeg tror, at det, hvis man ønsker at opretholde Helaarsfæstet, bliver nødvendigt at skabe noget større Sikkerhed, end der er i Øjeblikket for, at de Folk, der har haft Pladsen om Vinteren, ikke forlader den, saa snart Solen begynder at skinne om Foraaret.

Selv om det lige saa lidt som i Fjor er med Begejstring, vi gaar med til en Lovgivning som denne, der er nødvendiggjort af Forholdene, er vi — hvad jeg allerede har sagt — enige i, at det i Aar er nødvendigt at fortsætte med denne Lovgivning, og jeg skal paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jørgen Jørgensen: Jeg er ganske enig med den højtærede Arbejds- og Socialminister i, at det er nødvendigt at gennemføre denne Lov i Aar, endda mere nødvendigt end det var i Fjor. Vi kan gøre det med større eller mindre Glæde, men det er nu et af de Omraader inden for Lovgivningen, som vi alle tvinges til at arbejde med paa Grund af den Situation, som vi ved eksisterer.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem Hr. Rahbek i hans Bemærkninger om de i Lovforslaget optrykte Minimumslønninger. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, rent principielt, at man bør holde Lønningsforhold i den Forstand uden for Lovparagrafferne, men naar selve Lovforslaget tager Sigte paa at tvinge Folk bort fra det, de helst vilde beskæftige sig med, over i noget andet, finder jeg det ganske rimeligt, at man siger til dem: Men vi garanterer jer i alle Tilfælde visse Minimumslønninger — altsaa de Lønninger, der er optrykt i Lovforslaget. Naar den ene Part har en principiel Indstilling, maa man ogsaa kunne forstaa den anden Parts Indstilling, og derfor betragter jeg for mit Vedkommende det foreslaaede som en rimelig Godtgørelse for det Principbrud, som den anden Part maa finde sig i.

Uden at gaa i Detailler angaaende Lovforslaget vil jeg gerne pege paa, at det vil være af afgørende Betydning, hvordan Løven administreres. Der laa i det ærede Medlem Hr. Rahbeks Udtalelser en Erkendelse af, at det var gaaet ganske godt i Fjor, og jeg vil gerne understrege, at jeg ogsaa har den Opfattelse, at den højtærede Arbejds- og Socialminister her har haft en meget heldig Haand i Fjor, saa at Løven blev brugt alle de Steder, hvor den kunde komme i Anvendelse, og jeg er ikke i Tvivl om, at Ministeren vil have ganske den samme heldige Haand i Aar — desværre kan der maaske blive endnu mere Brug for den end i Fjor.

Jeg er ligeledes enig med det ærede Medlem Hr. Rahbek i hans Udtalelser om Kontraktbrudene, men det Spørgsmaal hører jo ikke hjemme under Behandlingen af